

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ב ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

נ' יומין. כד מטא זמנא למייהך לארחיה, התיא אונמיתא, וכל אינון חוין, אזלין קמיה, עד דנפיק מן טוריאי, בין ההוא חשוכא תקיפא.

תרגום לעברית

אחר כך מלמדים אותו כשפים וקסמים, ויושב לפנייהם חמשים יום. כשמגיע הזמן ללכת לדרכו, אותה החיה וכל אותם נחשים הולכים לפניו עד שיוצא מההרים בין אותו חשך תקיף.

טקסט הזוהר

ובלעם כד מטא גבייהו, אודע לון מלה, ואסגר גרמיה בטוריאי עמהון. ובעא לקטרגא לון, לאתבא לון למצרים. וקודשא בריה הוא בלבל וקלקל כל חכמתא דעלמא, וכל חרשין דעלמא, דלא יכילו לקרבא בהדייהו.

תרגום לעברית

ובלעם, כשהגיע לפנייהם, הודיע להם דבר, והסגיר עצמו בהרים עמם. ורצה לקטרג עליהם להשיב אותם למצרים, והקדוש ברוך הוא בלבל וקלקל כל חכמת העולם וכל כשופי העולם שלא יוכלו לקרב אליהם.

תא חזי, השתא כיון דחמא בלעם דלא זכיל לאבאשא לישראל, אהדר גרמיה, ואמליך ליה לבלק, מה דלא בעא מניה, בגין לאבאשא לון. ועיטא דיליה הוה באינון נוקבי דמדון דאינון שפירן, ואלמלא דאמר ליה משה, לא הוינא ידע, דכתיב, (במדבר לא) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם.

תרגום לעברית

בא וראה, פעת, כיון שראה בלעם שאינו יכול להזיק לישראל, החזיר עצמו, והמליך את בלק, מה שלא רצה ממנו כדי להזיק להם. ועצתו הייתה באותן נקבות מדון שהן נפות, ואלמלא שאמר לו משה, לא הייתי יודע, שכתוב הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם.

טקסט הזוהר

כיון דחמא קודשא בריך הוא עיטא דיליה, אמר, הא ודאי גרמך בעיטך יפול. מה עבד, ההוא חילא דשלט על כל חרשין, אחמי ליה סופא דכלא. וכי אית להו רשותא לזמן רחיק. אמר רבי יצחק, עינא חמא, ומלין אתמרו מההוא דקאים עליה, והא אוקמוה. וישא משלו ויאמר. מאן דאית ליה למימר. מאי טעמא. בגין דלא יתקיימון מלין דגעלא, ברעותא עלאה, (ס"א ובגין דיתקיימון מלין דלעילא) בדעתא עלאה באורייתא. (במדבר כ"ד) אראנו ולא עתה, דהא מלין אלין מנייהו אתקיימו בההוא זמנא, ומנייהו לבתר, ומנייהו בזמנא דמלכא משיחא. (מה שחסר כאן תמצא בזוהר חדש דף ס"ח ע"א ע"ש) תנן, זמין קודשא בריך הוא למבני ירושלם, ולאחזאה חד ככבא קביעא, מנצצא בע' רהטין, ובע' זיקין נהרין מניה באמצעות רקיע, וישתאלון ביה ע' ככבין אחרנין, ויהא נהיר ולקייט ע' יומין.

כִּינּוֹן שְׂרָאָה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲצָתוֹ, אָמַר: הֲרִי וְדָאֵי יִפֹּל בְּעֲצָתָךְ. מָה עָשָׂה? אוֹתוֹ כֹּחַ שְׁשׁוּלֵט עַל כָּל הַכְּשָׁפִים, הֲרָאָה לוֹ סוּף הַכֹּל, וְכִי יֵשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְזִמְנָן רַחוּק. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֵינֵי רָאָה, וְדְבָרִים נֶאֱמָרוּ מֵאוֹתוֹ שְׁעוּמָד עָלָיו, וְהֲרִי פִּרְשׁוּהָ. וַיֵּשֶׁא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר. מִי שֵׁשׁ לוֹ לֹמֶר. מָה הַטַּעַם? בְּשִׁבְלִי שְׁלֵא יִתְקַיֵּמוּ דְבָרֵי גַעַל בְּרִצּוֹן עָלֵינוּ, (ובשביל שיתקיימו דברים שלמעלה) בְּדַעַת עֲלִינָה בַּתּוֹרָה. אָרְאָנוּ וְלֹא עָתָה, שְׁהֲרִי דְבָרִים אֱלוֹ - מֶהֱם הִתְקַיְּמוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, וּמֶהֱם לְאַחֵר זְמַן, וּמֶהֱם בְּזִמְנָן מְלָךְ הַמַּשִּׁיחַ. שְׁנִינּוּ, עֲתִיד הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּלְהִרְאוֹת כּוֹכָב אֶחָד קְבוּעַ נוֹצֵץ בְּשָׁבָעִים רָצִים, וּבְשָׁבָעִים רוּחוֹת מְאִירוֹת מִמֶּנּוּ בְּאֻמָּצַע הָרִקִּיעַ, וַיִּבְלְעוּ בּוֹ שְׁבָעִים כּוֹכָבִים אֲחֵרִים, וַיְהִי מֵאִיר וְלוֹהֵט שְׁבָעִים יוֹם.

טקסט הזהיר

וּבְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, יִתְחַזִּי בְּכ"ה יוֹמִין לִירְחָא שְׁתִּיתָאָה, וַיִּתְּכַנֵּשׁ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, לְסוּף ע' יוֹמִין, יוֹמָא קְדָמָאָה יִתְחַזִּי בְּקֶרְתָּא (חדא) דְּרוּמָא. וְהָהוּא יוֹמָא יִנְפָּלוֹן ג' שוּרִין עֲלָאִין מִהָהִיא קֶרְתָּא דְּרוּמִי, וְהִיכְלָא רַבְרָבָא יִנְפּוֹל, וְשְׁלִיטָא דִּהָהִיא קֶרְתָּא יָמוֹת. כְּדִין יִתְפָּשֵׁט הָהוּא כְּכָבָא לְאַתְחַזָּאָה בְּעֶלְמָא. וּבְהָהוּא זְמַנָּא יִתְעַרְוֹן קֶרְבִּין תְּקִיפִין בְּעֶלְמָא, לְכָל ד' סְטָרִין, וּמִהִימָנוּתָא לָא יִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוּ.

תרגום לעברית

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי יִרְאָה בְּכ"ה לַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי, וַיִּתְּכַנֵּס בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי לְסוּף שְׁבָעִים יוֹם. יוֹם רֵאשׁוֹן יִרְאָה בְּעִיר (אחת) שֶׁל רוּמָא, וְאוֹתוֹ יוֹם יִפֹּלוּ שְׁלֹשׁ חוּמוֹת עֲלִינּוֹת מֵאוֹתָהָ עִיר שֶׁל רוּמִי, וְהִיכָל גָּדוֹל יִפֹּל, וְשְׁלִיט אוֹתָהָ הָעִיר יָמוֹת. אַזְּ יִתְפָּשֵׁט אוֹתוֹ כּוֹכָב לְהִרְאוֹת בְּעוֹלָם, וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרְרוּ קֶרְבוֹת חֲזָקִים בְּעוֹלָם לְכָל אֲרַבְעָה צַדִּידִים, וְאִמּוֹנָה לֹא תִמָּצָא בִּינֵיהֶם.

ובאמצעות עלמא, כד יתנהיר ההוא ככבא, באמצעות רקיעא. יקום מלכא חד רב ושלט בעלמא, ויתגא רוחיה על כל מלכין, ויתער קרבין בתרין סטרין, ויתגבר עליהו.

תרגום לעברית

ובאמצע העולם, כשיאיר אותו כוכב באמצע הרקיע, יקום מלך אחד גדול ושלט בעולם, ויתגא רוחו על כל שאר המלכים, ויעורר קרבות בשני צדדים ויתגבר עליהם.

טקסט הזוהר

וביוםא דיתברי (ס"א דיתכסי) ככבא, יזדעזע ארעא קדישא מ"ה מילין, סחרניה אתר דהיה בי מקדשא. ומערתא חדא מן תחות ארעא יתגלי. ומההיא מערתא יפוק אשא תקיפא לאוקדא עלמא. ומההיא מערתא יסגי חד עופא (ס"א ענפא), רברבא עלאה, דישראלט בכל עלמא, וליה אתיהב מלכותא. וקדישי עליונין יתפנשון גביה. וכדין יתגלי מלכא משיחא בכל עלמא, וליה אתיהיב מלכותא.

תרגום לעברית

וביום שיברא (שיתכסה) הכוכב, תזדעזע הארץ הקדושה ארבעים וחמשה מילים סביב המקום שבו היה בית המקדש, ויתגלה מערה אחת מתחת הקרקע. ומאותה מערה תצא אש חזקה לשרף את העולם. ומאותה מערה יגדל עוף (ענף) אחד גדול עליון שישלט בכל העולם, ולו תנתן המלכות. וקדושים עליונים יתפנסו אליו, ואז יתגלה מלך המשיח בכל העולם, ולו תנתן המלכות.

ובְּנֵי עֲלָמָא בְּשַׁעְתָּא דִּיתְגַּלִּי, יְהוֹן מִשְׁתַּכְּחִין בְּעֻקְתָּא בְּתַר עֻקְתָּא. וְשִׁנְאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל יִתְגַּבְּרוּן, כְּדִין יִתְעַר רוּחָא דְמִשְׁיחָא עֲלֵיהוֹ, וְיִשְׁיִצִי לְאָדוּם חֲיִיבָא, וְכָל אֶרְעָא דְשַׁעִיר יוֹקִיד בְּנוֹרָא. כְּדִין כְּתִיב, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חֵיל. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, וְהָיָה אָדוּם יִרְשָׁה וְהָיָה יִרְשָׁה שַׁעִיר אוֹיְבָיו. אוֹיְבָיו דִּישְׂרָאֵל. וְכְדִין וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חֵיל. וּבְהָהוּא זְמַנָּא, יָקִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִתְיָא דְעַמִּיה, וְיִתְנַשֵּׁי מִנְהוֹן מִיתָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קיח) יָמִין יְיָ עֲשָׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה. וְכְתִיב (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשְׁעִים וְגו'.

וְכְדִין (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ.

תרגום לעברית

ובְּנֵי הָעוֹלָם, בְּשַׁעְתָּא שִׁתְגַּלְיָה, יְהִיו נִמְצָאִים בְּצָרָה אַחֲרֵי צָרָה, וְשִׁנְאִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְגַּבְּרוּ, אַז יִתְעוֹרֵר רוּחַ הַמְּשִׁיחַ עֲלֵיהֶם וְיִכְרִית לְאָדוּם הָרָשָׁעָה, וְכָל אֶרֶץ שַׁעִיר יִשְׂרָאֵל בָּאֵשׁ. אַז כְּתוּב, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חֵיל. זֶהוּ שְׁכָתוּב, וְהָיָה אָדוּם יִרְשָׁה וְהָיָה יִרְשָׁה שַׁעִיר אוֹיְבָיו. אוֹיְבָיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְאַז - וְיִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה חֵיל. וּבְזֶמֶן הַהוּא יָקִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִתִּים שֶׁל עַמּוֹ וְיִשְׁתַּכַּח מֵהֶם הַמָּוֶת. זֶה שְׁכָתוּב (תהלים קיח) יָמִין ה' עֲשָׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה. וְכְתוּב (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשְׁעִים וְגו'. וְאַז (זכריה יד) וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מַאי דְכְּתִיב, (ישעיה נה) כִּי בְּשִׁמְחָה תֵּצְאוּ וְגו'. אֵלָּא כִּד יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא, שְׁכִינְתָּא נִפְקָא עִמָּהוֹן, וְעַמָּה יִפְקוֹן. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נה) כִּי בְּשִׁמְחָה תֵּצְאוּ. שְׁשׁוֹן דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר דָּא צְדִיק. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נה) שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ.

אמר רבי אבא, מהו שכתוב (ישעיה נה) כי בשמחה תצאו וגו'? אלא כאשר יצאו ישראל מן הגלות, שכינה יוצאת עמהם ועמה יצאו. זהו שכתוב כי בשמחה תצאו. ששון - זה הקדוש ברוך הוא. רבי יצחק אמר - זה צדיק. זהו שכתוב (שם נא) ששון ושמחה ימצא בה.

טקסט הזהיר

אמר רבי שמעון, צדיק ששון אקרי. ומן יומא דכנסת ישראל נפלת בגלותא. אתמנעו ברכן מלנחתא לעלמא מהאי צדיק. בההוא זמנא מה כתיב, (ישעיה יב) ושאבתם מים בששון, דא צדיק. ממעיני הישועה, אלין אבא ואמא. דבר אחר, אלין נצ"ח והו"ד. וכלא ממבועי נביעין עמיקן. כדין (ישעיה יב) ואמרת ביום ההוא אוֹדֶה יי וגו', (ישעיה יב) צהלי ורני ישבת ציון וגו'. ברוך יי לעולם אמן ואמן. ימלוך יי לעולם אמן ואמן.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, צדיק נקרא ששון, ומיום שפנסת ישראל נפלה בגלות, נמנעו ברכות מלרדת לעולם מזה הצדיק. בזמן ההוא מה כתוב? (ישעיה יב) ושאבתם מים בששון, זה צדיק. ממעיני הישועה - אלו אבא ואמא. דבר אחר, אלו נצ"ח והו"ד, והכל ממקורות עמקים הנובעים. ואז, (שם) ואמרת ביום ההוא אוֹדֶה ה' וגו', צהלי ורני ישבת ציון וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.